

EFOP-1.3.9-17-2017-00011**„Érezd jól magad a bőrödben!” – Változatos tevékenységformák a Jászai Mari Általános Iskolában”****SZAKMAI BESZÁMOLÓ****Diákszínjátszó szakkör**

A megvalósítás időszaka:	2019. február 1.- december 15. (60 óra)
A beszámoló időszaka:	2019. január 7.- június 15. (30 óra)
A szakkör helyszíne:	Ászári Jászai Mari Általános Iskola
Résztvevők:	20 fő (A leadott foglalkozási napló alapján)
Korcsoport:	Felső tagozat 5-8. osztály
Szakmai szervező:	Deák Annamária pedagógus
Szakterülete:	magyar-angol

A szakkör folytatását örömmel vállaltam, mert az előző félévben már bebizonyosodott, hogy élvezik a gyerekek, és örömmel szerepeltek az ünnepi műsorokon. Külön kiemelném a színjátszás közösségformáló szerepét, ami egyre inkább érezhető volt a csoporton.

A szakkör második félévben, január hetedikén kezdődött. Fontos volt elkezdeni ebben az időpontban, mert február végén tartottuk iskolánkban a Jászai Napokat. Ezen a rendezvényen emlékezünk meg iskolánk névadójáról, Jászai Mari színésznőről, aki Ászáron született 1850. február 24-én. Ezen a két napos rendezvényen a mesemondásé és a színjátszásé a főszerep. Erre az alkalomra egy paródiával készültem a gyerekekkel. A hétköznapi életből merítettem a témát. Munkám során a szülői értekezletek elkerülhetetlenek. Itt találkozom a tanított diákjaim szüleivel, akik nagyon jó tükörként szolgálnak arra, hogy miért olyan a

gyerek amilyen. Ez ihletett arra, hogy megírjam jelenetemet, melynek címe: Rendhagyó szülői értekezlet, avagy miért olyan a gyerek, amilyen.

A jelenet nagyon tetszett a gyerekeknek, hiszen felnőttek bőrébe bújhattak, örömmel vállalták egy-egy szülő típusának megformálását. A szereplők kiválasztása után kezdődtek az olvasópróbák. Ezek rendkívül jó hangulatban teltek, mert a jelenet csattanói, vicces jelenetei megneveltették a diákjaimat. A darab nem igényelt különösebb díszletet és jelmezeket. A színpadon zsámolyokkal helyettesítettük a padokat. Jelmezeket sem kellett külön készítenünk, csak a tanárnő ruházatára kellett figyelniük. A műsor főpróbáján átbeszéltük még az estleges hibákat. Az előadáson megtelt a sportcsarnokunk. A gyerekek nagyon izgultak, de ez játékuken nem látszott. Tudták, ha nevetnek a nézőtérén az jót jelent, mert akkor ők jól játszá a szerepüket. Az előadást követő órán az előzőleg videóra vett jelenetet megnéztük, majd közösen értékeltük.

Nem sok időnk maradt az előttünk álló március 15-ei ünnepi műsorra felkészülni. A versek és szövegrészletek mellé egy rövid jelenetet írtam. A darab Kiskunfélegyházán játszódik, Petőfi szüleinek házában, akik azon keseregnek, hogy milyen régen látták fiúkat, Sándort. Ekkor érkezik egy ember Pestről, aki elmeséli, milyen események zajlottak ott, s gratulált Petrovics Istvánnak fiához, aki olyan rendkívüli verset írt, mint a Nemzeti dal. A műsorban részt vett még iskolánk énekkara is, akik toborzó dalokat énekeltek. A felkészülésre csupán három hetünk volt, de a gyerekek rutinjának köszönhetően gyorsan megtanulták a szerepeiket, és ügyesen helyt álltak a műsorban.

A műsorok után nyugalmasabb időszak következett, melyet beszédfejlesztésre használtam fel. Számos drámajátékot játszottunk, melyek hozzájárulnak a gyerekek személyiségének fejlesztéséhez, énképük kialakulásához. Nyelvtöröket, mondókákat tanultunk, ezek segítették a helyes hangképzést és hangformálás kialakítását. A szerepjátékok lehetővé tették, hogy belebújhassanak egy-egy

ember bőrébe, megéljenek szituációkat, segítenek abban, hogyan kell ezeket helyesen megoldani. Igyekeztem olyan szituációkat teremteni, amelyek a mindennapi életben is segíti őket, például egy vásárlás, útbaigazítás, hivatalos ügyek intézése.

Korábbi években játszott színdarabokat is megnéztünk videón. A feladat az volt, hogy megfigyeljék a szereplők játékát, az egyes élethelyzeteket és azok megoldási lehetőségét. Ezek az órák nagyon jó hangulatban teltek el, mert felidéztünk egy korábbi előadás témáját, volt diákokra emlékeztünk és megfigyelhettünk a körülöttünk lévő változásokat. Kiemeltük az előadások pozitívumait és negatívumait egyaránt. A gyerekek elmondhatták, hogy ők mit csináltak volna másképpen.

Az utolsó előtti órára az volt a feladat, hogy mindenki mondja el a kedvenc versét. Ügyelni kellett a helyes kiejtésre, a hangsúlyozásra, a helyes versmondásra egyaránt. A végén közösen értékeltük a produkciókat. Nagyon örültem annak, hogy nemcsak a tanórákon tanult versek hangzottak el. Kortárs költők művei is felcsendültek. Azért választottam ezt az időpontot, mert április 11-én van a költészet napja. A szakkör utolsó óráján értékeltük az elmúlt félév munkáját, s ötleteket gyűjtöttünk a következő félévre vonatkozólag. Úgy gondolom sikeres évet zártunk, sok élménnyel gazdagodtak a gyerekek.

A következő oldaltól a szakkör életébe pillanthatunk be, pár fénykép segítségével!

